

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Samenvatting	3
Recensie	6
<i>Punt waar ik het mee eens ben:</i>	7
<i>Punt waar ik het niet mee eens ben:</i>	7
Literatuur of lectuur?	8
Spanning	9
Personages	10
<i>Wie zijn de hoofdpersonen?</i>	10
<i>Op welke manier leer je de hoofdpersonen kennen?</i>	11
Vertelsituatie / perspectief	12
Opbouw	13
<i>Hoe begint het?</i>	13
<i>Open of gesloten?</i>	13
<i>Hoeveel verhaallijnen?</i>	13
Informatie over de schrijver	14

Voorwoord

U heeft nu mijn 2e fictie dossier voor u liggen. Mijn eerste fictie-dossier ging over 'Oorlog zonder vrienden' van Evert Hartman. Voor mijn 2e fictie-dossier heb ik het boek 'Perenbomen bloeien wit' gelezen van Gerbrand Bakker.

Ik heb het boek gekozen op advies van de mevrouw van de mediatheek. Ze zei dat het een leuk boek is wat makkelijk leest. En daar heeft ze ook gelijk in, vind ik. Ik doe mijn Nederlands mondeling ook over Gerbrand Bakker samen met Daan te Velthuis. Daan heeft 'Boven is het stil' van Gerbrand Bakker gelezen. Ik vond het een leuk boek om te lezen en ik hoop dat u het leuk vindt om mijn fictie-dossier te lezen.

Samenvatting

Opdracht: Zoek op internet een samenvatting van het boek die door een scholier is gemaakt die jij niet zo goed vindt. Neem deze samenvatting over in je verslag. Verbeter ten minste 3 zinnen of vul ze aan. Doe dat in een andere kleur.

Bron: www.scholieren.com

Het boek gaat over Gerson een jongen van 13 jaar, die in de loop van het boek 14 wordt. Hij heeft twee broers, een tweeling, Klaas en Kees. Een vader, Gerard, en een hondje Daan.

Hier mist een deel, vollediger vind ik:

Het boek gaat over Gerson een jongen van 13 jaar. Tijdens het verhaal wordt hij 14. Hij heeft twee broers. Zij heten Klaas en Kees en zijn een tweeling. Een vader genaamd Gerard, en een hondje Daan. Daan luistert naar niemand. Alleen als Gerson hem roept komt hij. Gerson en Daan hebben een bijzondere band samen.

Zijn moeder, Marianne, is er enkele jaren geleden van door gegaan. Niemand weet waarom of met wie. Ze stuurt hen slechts vijfmaal per jaar een kaart. Op ieders verjaardag en met Nieuwjaar. Elke keer opnieuw proberen ze de postzegel te ontcijferen. Deze is altijd zo vervaagd dat dit niet lukt. Ze kunnen alleen lezen dat de kaart uit Italië komt.

Klaas, Kees en Gerson hebben een zelfbedacht spel: 'zwart'. Het is een spel waarbij een van de jongens een doel noemt. Dit doel moet je opzoeken met je ogen dicht. Ze beginnen altijd bij de beuk voor het woonkamer-raam.

Ook hebben ze een klein snotkleurig autootje, wat Gerard's lust en leven is. Op een zondagochtend in mei gaan ze met het snotkleurig autootje naar Jan en Anna. Dat zijn de opa en oma van hun vaders kant. Ze besluiten om via de boomgaarden te rijden. Daar zien ze allemaal bomen staan met witte bloesems. Gerson zegt dat het perenbomen zijn, want volgens hem bloeien perenbomen wit. Maar volgens Klaas en Kees zijn het appelbomen. Ze komen er niet uit en rijden druk discussiërend verder.

Op het kruispunt tussen de boomgaarden rijdt een auto van rechts op hen in. Daan vliegt uit de auto. Gerard heeft glassplinters in zijn gezicht. Gerson, die rechts voorin zit, zit helemaal in de auto gekruld met een stang op of door zijn hoofd.

Hier mist een deel, vollediger vind ik;

De rechterdeur is als het ware om Gerson, die naast Gerard zit, heen gevouwen. Een gedeelte van het dak is in stukken gebroken en die stukken rusten op of misschien wel in Gersons hoofd. Het dashboard, dat naar voren is gekomen, rust tegen zijn borst. Gerson zit muurvast. Hij schreeuwt of huult niet, hij zegt alleen heel zachtjes: ‘Au’.

Kees, die achter Gerson zat, had zijn arm gebroken en Klaas had alleen een stijve nek. De man die tegen hen inreed heeft niks en belt met zijn mobiele telefoon de ambulance.

Gerard en Kees worden met de ambulance meegenomen. Klaas blijft in de auto zitten en ziet hoe Gerson uit de auto geknipt wordt. Daarna wordt ook hij naar het ziekenhuis gebracht. In het ziekenhuis horen ze dat Gerson's milt eruit wordt gehaald.

Hier mist een deel, vollediger vind ik;

Hij komt op de afdeling ‘Intensive Care’ te liggen. Gersons rechter onderarm is verbrijzeld, zijn ribben zijn zwaar gekneusd. Gerson heeft een beschadiging aan zijn ogen en zijn milt moet verwijderd worden. Door alle aandoeningen en de narcose raakt Gerson in coma. Gerard, Klaas en Kees slapen die nacht in het ziekenhuis.

Harald die de verpleger is van Gerson, zegt tegen Klaas en Kees dat ze tegen hem moeten praten en hem moeten aanraken, omdat dat helpt hem uit zijn coma te halen. Klaas en Kees doen dit.

Bovenstaande alinea “loopt” niet mooi. Beter vind ik:

Harald, de verpleger van Gerson, zegt tegen Klaas en Kees dat ze tegen hem moeten praten en hem moeten aanraken. “Dit kan helpen om Gerson uit zijn coma te laten ontwaken”.

Gerson raakt niet uit coma en Harald regelt dat Daan (het hondje van Gerson) het ziekenhuis in mag komen. Daan komt en loopt over Gerson heen. Dan wordt vanuit Gerson beschreven hoe hijzelf langzaam weer gevoel krijgt in zijn lichaam.

Gerson blijkt inderdaad voor altijd blind te blijven. Klaas, Kees, Gerard, Anna en Jan proberen hier op een normale manier mee om te gaan, wat moeilijk blijkt, omdat je in veel uitspraken zien of kijken gebruikt.

Bovenstaande alinea “loopt” niet mooi. Beter vind ik;

Door het ongeluk blijft Gerson voor altijd blind. Klaas, Kees, Gerard, Anna en Jan vinden het lastig om op een normale manier met Gerson om te gaan. Zo zit onze taal vol met verwijzingen naar “ogen, kijken of zien”. Bijvoorbeeld; “Heb je een ogenblikje”, “Je bent er met open ogen ingelopen”, “Ik zal even voor je kijken”.

Op 8 augustus wil Gerson tot iedereen zijn verbazing weer zwart spelen. Wat nogal raar is, omdat zijn leven zwart is. Ze spelen het en Gerson blijkt er niet goed meer in te zijn, omdat hij niet meer goed weet hoe het erf eruit ziet. Hij valt dan ook van het bruggetje in het water.

Bovenstaande alinea “loopt” niet mooi en is niet volledig. Beter vind ik;

Op 8 augustus wil Gerson “zwart” spelen, een soort “blindemannetje”. Ze spelen het spel, maar Klaas en Kees spelen vals. Ze houden hun ogen open, zodat ze kunnen zien hoe Gerson loopt. Gerson weet niet meer goed hoe het erf eruitziet en loopt de verkeerde kant op. Vervolgens valt hij van het bruggetje in de sloot. Klaas haalt Gerson uit het water. Gerson loopt verder naar het doel, de grafsteen van Pieter Mulder. Als Klaas en Kees er ook bij komen, zegt Gerson dat hij er niks meer aan vindt. Ook Klaas en Kees vinden het spel niet meer leuk.

Op 9 augustus gaan Klaas, Kees en Gerson weer naar Anna en Jan. Dat zijn hun opa en oma maar ze worden de hele tijd bij hun voornamen genoemd. Net zoals die fatale zondagochtend van het ongeluk rijden ze langs de boomgaarden. Daar stoppen ze en gaan ze kijken of er peren of appels aan de boom hangen. Het zijn peren, dus perenbomen bloeien wit.

Als ze bij Anna en Jan komen, willen de drie jongens plonzen. Dit doen ze altijd als ze bij Anna en Jan zijn. Plonzen is via een steigertje lopen, in een touw springen en dan in het meer springen. Als het kan met een salto. Het enige probleem is nu dat Gerson het touw niet kan zien. Waardoor er dus niet te springen valt.

Klaas en Kees maken bij Anna en Jan een blindenstok voor Gerson. Gerson is hier heel blij mee en wil 's avonds samen met Daan en de stok een eindje gaan wandelen. Hij komt aan bij het meertje, het onweert. Daar loopt hij het water in en komt niet meer boven.

Bovenstaande alinea is niet volledig. Beter vind ik;

Klaas en Kees maken bij Anna en Jan een blindenstok voor Gerson. Gerson is hier heel blij mee. Hij wil 's avonds samen met Daan (zijn hond) gaan wandelen om de nieuwe blinden-stok uit te proberen. Hij komt bij een meertje en het onweert. Dan loopt hij het water in en komt niet meer boven.

Gerson wordt begraven op de begraafplaats achter zijn huis. Dit was Gerson's favoriete plek.

Recensie

Opdracht: zoek op internet een recensie van een boek. Neem deze recensie over in je verslag. Noteer ten minste 1 punt uit de recensie waar je het mee eens bent en 1 punt waar je het niet mee eens bent.

Bron: www.8weekly.nl (online magazine)

Oppervlakkig sentiment

Het verhaal heeft de dramatische kracht van een doordeweekse RTL4-film. Zo'n sentimenteel 'waar gebeurd verhaal' dat met alle clichématige stijlmiddelen de tranen uit huisvrouwen van middelbare leeftijd trekt met de onvermijdelijkheid van vers gesneden uien. Een vader en drie zonen, waaronder een tweeling, leven samen zonder de moeder. Die is er op een dag vandoor gegaan en laat enkel met verjaardagen nog wat van zich horen middels een kaartje vanuit een onbekende locatie. Er is ook nog een hond die zich enkel gehecht heeft aan de jongste zoon, Gerson. De jongens speelden vaak 'zwart', ze moesten dan met de ogen dicht een vooraf aangegeven object in of rondom het huis vinden. Op een dag krijgen vader en kinderen een auto-ongeluk, waardoor Gerson zijn gezichtsvermogen verliest. Hij zal dus altijd 'zwart' moeten spelen. Om maar aan te geven hoezeer Bakker kiest voor het goedkope sentiment: Gerson ligt een paar weken in coma en ontwaakt pas dan als de hond, die alleen hem trouw was, op het bed springt.

De roman wordt voor het grootste gedeelte verteld vanuit het perspectief van de tweeling, en dat beide jongens reeds zeventien jaar oud zijn, wekt verbazing. Op enkele woorden die een tienjarige niet zou kennen na, doen ze op een tergend kinderlijke manier hun verhaal. "Vader had een heel oud, heel klein autootje. Ooit hadden we twee auto's, die heel oude, heel kleine, en een grote glanzende. Moeder was op een dag in de grote glanzende weggereden en we zagen ze allebei nooit meer terug." Hoe wereldvreemd, of hoe achterlijk, is een zeventienjarige die het onderscheid tussen twee auto's aangeeft met 'klein' en 'groot'? Meer nog dan kinderlijk kan de stijl van Bakker gekenmerkt worden als oubollig. Ook als Gerson de vertellersrol overneemt, is het een en al keurigheid en braafheid.

Geen onvertogen woord komt de jongens over de lippen, ze bekijken de wereld onafgebroken met een naïeve blik en onderlinge wrijving roept eerder verwondering op dan dat het tot een ruzie leidt.

Het boek ademt, kortom, de stereotype sfeer van de jaren vijftig en als het boek al iets anders dan verveling en irritatie opwekt, dan is het de beklemming van dat burgerlijke leven. De enige die een beetje rebelleert is de hond.

Kinderlijke stijl

Hoe tragisch het ook zou kunnen zijn, de kinderlijke, simpele stijl staat echte dramatiek in de weg. Nergens tussen de regels door sijpelt geloofwaardige emotie door en de motieven van de personages worden nooit uitgediept. *Perenbomen bloeien wit* is een leeg boek. Het biedt niets wat van literatuur verwacht mag worden: psychologische en/of filosofische diepgang. Sterker nog, op het einde wordt het leven uitgeknipt zoals een lamp waarvan men het schijnsel niet meer nodig heeft. Alleen aan de oppervlakte is er het effectieve sentiment van de B-film.

Punt waar ik het mee eens ben:

“Hoe wereldvreemd, of hoe achterlijk, is een zeventienjarige die het onderscheid tussen twee auto’s aangeeft met ‘klein’ en ‘groot’? Meer nog dan kinderlijk kan de stijl van Bakker gekenmerkt worden als oubollig.”

Ik heb dit punt vooral gekozen omdat het hier gaat over de term “oubollig”. In het hele boek komt het woord computer niet voor. Ze hebben geen mobieltjes en er zijn ook geen tablets. Maar het is niet alleen oubollig omdat er geen elektronica in voor komt maar er zit ook ouderwets taalgebruik in. Zo kwam ik de woorden “treefjes”, “sprei” en “balkenbrij” tegen. Hiernaast vind ik het verhaal redelijk voorspelbaar. Zo werkt er een broeder in het ziekenhuis genaamd Harold. Deze man is heel vriendelijk en zachtaardig en heeft veel aandacht voor Gerson. Voorspelbaar vind ik dat Harold homo is. Ik was geen enkele keer verbaasd over het verloop van het verhaal. Dus ik vind “oubollig” wel een goede omschrijving van het boek.

Punt waar ik het niet mee eens ben:

“Nergens tussen de regels door sijpelt geloofwaardige emotie door en de motieven van de personages worden nooit uitgediept. *Perenbomen bloeien wit* is een leeg boek. Het biedt niets wat van literatuur verwacht mag worden: psychologische en/of filosofische diepgang.”

Zo ziet de plek waar het verhaal zich afspeelt er ongeveer uit. Polderlandschap.

Ik begrijp wat de recensent bedoelt. Toch vind ik dat dit boek op sommige momenten wel mooi is geschreven. Hoe de hoofdpersonen met de situatie omgaan. Hoe ze met tegenslag omgaan en er toch wat van proberen te maken. Over wat ze denken en voelen. De recensent doet het boek te kort door te zeggen “perenbomen bloeien wit is een leeg boek”.

Literatuur of lectuur?

Opdracht: is het boek literatuur, lectuur, of hoort het thuis in het grijze gebied er tussenin? Leg je antwoord met zo veel mogelijk argumenten uit.

Ik heb een paar recensies gelezen over het boek.

Sommige recensenten vinden het boek meer thuis horen bij de lectuur omdat ze het te oppervlakkig en te voorspelbaar vinden. Sommige recensenten vinden het thuis horen bij de jeugdliteratuur omdat het simpel is geschreven en er weinig lastige woorden worden gebruikt. Ook omdat de hoofdpersonen onder de 18 zijn.

Er zijn ook recensenten die het boek rekenen tot de literatuur omdat het boek bedoelt is om je aan het denken te zetten niet alleen voor vermaak.

Ik zou het zelf meer tot de literatuur rekenen omdat het gaat over realistische problemen. Ik zelf werd door het boek te lezen ook aan het denken gezet. Het verhaal heeft een goede opbouw en een open eind. Want je weet niet of hij zelfmoord pleegt of dat hij door de bliksem wordt getroffen. Lectuur is voor een groot publiek en het loopt meestal goed af. Bijvoorbeeld met een bruiloft, baby, feest of een ondergaande zon. Perenbomen bloeien wit is niet voor een groot publiek en loopt ook niet goed af.

Spanning

Opdracht: Op welke manier heeft de schrijver het verhaal spannend gemaakt? Noem ten minste 3 trucs en geef bij elke truc een voorbeeld uit het boek.

De schrijver maakt in dit boek veel gebruik van *vertraging*. Op spannende momenten wordt in detail beschreven wat er gebeurt. Hij beschrijft in een halve pagina een gebeurtenis die in het echt maar een paar seconden duurt. Bijvoorbeeld als Kees, Klaas en Gerard Gersons kamer uitlopen wanneer Gerson in coma ligt. Iedereen zit te wachten totdat Gerson wat zegt maar het gebeurt niet en het moment dat ze de kamer uit willen lopen schrijft de schrijver hele korte zinnestelsels op om het heel langzaam te laten lijken.

Citaat: blz. 55 “Wij liepen langzaam achter hem en Gerard aan. Heel langzaam. We wilden nog even tijd rekken, we hoopten nog op iets. Maar daar was de deur al, en nu moesten we de hoek om, de lange gang in.”

Een andere truc die de schrijver heeft gebruikt is de lezer een *informatievoorsprong* geven.

Citaat: Blz. 55 “Op woensdag 28 juli werd Gerson veertien jaar oud. Hoe konden wij nou weten dat hij daarna nooit meer jarig zou worden?” Als je dat leest krijg je al een vermoeden dat Gerson dood gaat in het verhaal. Deze tekst staat op pagina 92. Pas op pagina 132 krijg je bevestiging van dat hij dood is. Ik had al wel een vermoeden maar wist het nog niet zeker.

Er zit ook *actie-spanning* in. Omdat dat deel van het verhaal zich afspeelt in een auto. Een auto is niet zo’n hele gevaarlijke plek maar door een informatievoorsprong weet je al dat er iets gaat gebeuren. En dan is een auto wel een gevaarlijke omgeving. Op het moment dat ze een discussie hebben in de auto en dat je weet dat er iets gaat gebeuren omdat je daar voor al een informatie voorsprong had gekregen.

Citaat: Blz. 25 “‘de perenbomen bloeien’ zei Gerson. ‘Dat is mooi’ Gerard was het met hem eens. Het was 2 tegen 2, maar een eerlijke strijd was het niet omdat Gerard en Gerson ons soms zien als één en Gerard de bestuurder was. En daarom de baas. Zo zat de voorbank tevreden naar de bloeiende perenbomen te kijken. Wij keken ook, maar dan iets minder tevreden. ‘Hoe weet je eigenlijk dat het perenbomen zijn?’ vroeg Klaas uit pure ontevredenheid. ‘Omdat de bloesem wit is,’ zij Gerson. ‘Nou en?’ vroeg Kees.”

En zo gaat het nog 2 pagina’s door tot het ongeluk gebeurt.

Personages

Opdracht: 1: Wie zijn de hoofdpersonen in het boek? Noteer de namen van de hoofdpersonen. Beschrijf het karakter met minimaal twee positieve en minimaal twee negatieve eigenschappen. Geef bij elke eigenschap een voorbeeld uit het boek.

2: Op welke manier leer je de hoofdpersonen kennen? Leg je antwoord uit met voorbeelden uit het boek. 3: Welk bijfiguur vond je het meest sympathiek en welke het minst? Waarom?

Wie zijn de hoofdpersonen?

Gerson: Hij wordt blind bij een auto ongeluk. Het is een persoon die niet afhankelijk wil zijn van iemand. Gerson is een lief jongetje met een goed gevoel voor humor. Hij is vriendelijk, maar kan soms best jaloers overkomen tegenover zijn broers Klaas en Kees. Zij zijn namelijk tweelingbroers, en dit maakt dat Gerson zich een buitenstaander voelt. Het is een gesloten type. Voorbeeld uit het boek: “Hij vind het lastig om over zich zelf te praten”.

Klaas en Kees: Ik beschrijf deze twee personages als één persoon, omdat hun karakters precies hetzelfde zijn. Dit merk je ook in het boek vaak, de ene keer is Klaas aan het woord en de andere keer Kees, maar dit merk je bijna niet. Hun manier van denken en doen is steeds precies hetzelfde en ze zien zichzelf ook als één geheel.

Klaas en Kees zijn twee behulpzame jongens, die alles doen om het mensen naar hun zin te maken. Ze zijn goed in mensen ‘aanvoelen’, omdat ze dat bij elkaar al zo goed kunnen. Ze zijn altijd vrolijk en kunnen tegen een stootje, bijvoorbeeld als Gerson (later in het boek, na het ongeluk) weer eens tegen ze moppert. Dan trekken ze zich daar niets van aan. Ze voelen zich snel beledigd en ze kunnen niet koken. Ze zijn ook erg nuchter en soms droog-kloterig.

Voorbeeld uit het boek: als ze te horen krijgen dat hun broertje voor de rest van zijn leven blind is halen ze allebei hun schouders op.

Gerard: Hij is de vader van de drie broers. Hij vindt het erg wat er met Gerson is gebeurd. Hij wil dat Gerson een toekomst krijgt en dwingt hem te praten over zijn toekomst. De hond Daan heeft hij voor zichzelf aangeschaft maar deze twee kunnen het absoluut niet met elkaar vinden. Zijn vrouw is vlak na de geboorte van Gerson naar Italië vertrokken. Na deze gebeurtenis is hij soms wat kribbig.

Citaat: Blz. 19: *“Italië is een heel lelijk land,” zei Gerard. “Het is er bloedheet, Italianen zijn heel vervelende, schreeuwerige mensen die niets liever doen dan je omver rijden op van die belachelijke scootertjes, je moet er poepen op je hurken, je loopt er voedselvergiftiging op, of in ieder geval heel ernstige diarree, ze praten er alleen Italiaans en weigeren Engels of Nederlands te praten, er zijn altijd bosbranden, die ze meestal zelf aansteken, de treinen zijn er altijd te laat, iedereen en alles is altijd te laat, obers zijn onbeleefd als je op een terras zit, als je je geld niet vastketent aan je lichaam ben je binnen de kortste keren bestolen en als je een museum wilt bezoeken, is dat altijd en eeuwig op slot wegens restauratiewerkzaamheden.”* “Ben jij eigenlijk ooit in Italië geweest?” vroeg Gerson. *“Ik kijk wel lekker uit. Ik ben niet gek.”*

Op welke manier leer je de hoofdpersonen kennen?

Je leert de hoofdpersonen in dit boek vooral kennen omdat je de gedachtes kan lezen. Je merkt ook dat Gerson depressief wordt. Hij wil niet geholpen worden, het liefst wil hij gewoon dood. Dit merk je als je de gedachtes van Gerson leest. Je merkt dat hij depressief is. Hij voelt zich prettig wanneer hij op een grafsteen ligt. Je leert de hoofdpersonen ook kennen door wat andere over hen zeggen.

Welk bijfiguur vond je het meest sympathiek en welke het minst?

Meest sympathiek: Ik vind Harold het meest sympathiek. Harold werkt in het ziekenhuis op de afdeling waar Gerson ligt. Hij is broeder, hij geeft hem sondevoeding. Hij heeft ook geregeld dat de hond bij Gerson mocht komen kijken. Hij praat veel tegen Gerson omdat hij denkt dat hij dan sneller uit zijn coma zal ontwaken. Hij is homo, maar dat heeft verder weinig toevoeging op het verhaal.

Minst sympathiek: Ik vind Jan (de opa van Gerson) het minst sympathiek. Hij is niet vriendelijk tegen zijn kleinkinderen als die bij hem op de boerderij logeren. En als Gerson in coma ligt lijkt het alsof hij het niet erg vindt.

Vertelsituatie / perspectief

Opdracht: welke vertelsituatie is het meest gebruikt in het boek? Komen er perspectief wisselingen voor? Geef voorbeelden om je antwoord toe te lichten.

Het verhaal wordt verteld vanuit het ik-perspectief. In het begin vanuit Kees. Daarna lees je de gedachtes van Gerson, dan lees je wat hij denkt als hij uit de coma is ontwaakt. Maar het blijft 1 verhaallijn. Wat ik nogal vreemd vind, is het moment dat Gerson in het water valt/springt. Dat lees je namelijk vanuit het perspectief van de hond. Dat leest heel erg vreemd.

Voorbeeld: Blz. 131 *“Ik ben maar een klein hondje. Soms zou je willen dat je een Deense dog bent, of een sint-bernard. De kleine man zei “zit” en ik ging zitten. Hij ging het water in. Hij was niet in één keer verdwenen. Eerst zijn poten, toen zijn lijf en voorpoten en daarna zijn kop.”*

Opbouw

- 1 Lees het begin van het boek nog eens door. Hoe begint het?
  - 2 Lees het einde van het boek nog eens goed. Heeft het boek een open eind of een gesloten eind?
  - 3 Hoeveel verhaallijnen zitten er in het boek? Leg elke verhaallijn in één zin u
-

Hoe begint het?

Het boek begint met een inleiding. Één van de tweeling vertelt iets over een spel dat ze vroeger veel speelden. Dan worden alle hoofdfiguren voorgesteld. Dan pas begint het verhaal.

Open of gesloten?

Het boek heeft een open eind. Van Gerson weet je dat hij dood is maar je weet niet op welke manier. Is hij getroffen door de bliksem (het onweerde), is hij gestruikeld en is hij verkeerd terecht gekomen of heeft hij toch zelfmoord gepleegd.

In ieder geval weet je dat zijn problemen zijn afgelopen. Met hem gebeurt niets meer. Maar je weet niet hoe de tweeling en hun vader er mee omgaan. Misschien gaat alles na de dood van Gerson wel goed. Maar het kan ook zijn dat ze allemaal zo verdrietig zijn dat ze ook zelfmoord gaan plegen. En dan weet je ook nog niet hoe met hun moeder gaat. We weten niet eens de reden waarom zij ooit is weggegaan. Hier kan een heel verhaal achter zitten.

Hoeveel verhaallijnen?

Er is één verhaallijn in het boek. De verhaallijn gaat over Gerson. Hoe hij omgaat met de eenzaamheid en de problemen die hij meemaakt. Zijn moeder die uit zijn leven verdwijnt, zijn broers die tweeling zijn en elkaar goed aanvoelen, het ongeluk wat hij meemaakt, hoe hij blind wordt en tenslotte hoe hij dood gaat.

Informatie over de schrijver

Gerbrand Bakker (1962)

Gerbrand Bakker studeerde cultureel werk in Leeuwarden, Nederlandse taal- en letterkunde, en historische taal kunde aan de Universiteit van Amsterdam. Hij was van 1995 tot 2002 ondertitelvertaler en voltooide in juli 2006 in Alkmaar de opleiding tot hovenier.

Daarnaast is hij schaatsinstructeur en sinds september 2007 vaste columnist bij De Groene Amsterdammer. Gerbrand is geboren en getogen op het platte land van Noord-Holland. Dat lees je ook in zijn boeken.